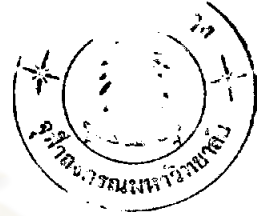

บทที่ ๗

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการที่ได้ศึกษาวิจัยแนวความคิดเรื่อง โลกทั้งในพระเวท อุปนิษัต และ
ในปรัชญาอินเดียนสายอัสติกะนั้น พอที่จะสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

(๑) แนวความคิดเรื่อง โลกสรุปได้ว่า เป็นแนวความคิดพื้นฐานอันจะนำไป
สู่แนวความคิดเรื่องอื่น ๆ ต่อไปในปรัชญาอินเดียน ทั้งนี้เพราะว่า ปรัชญาอินเดียน
นับตั้งแต่สมัยพระเวท อุปนิษัต จนกระทั่งถึงปรัชญาทั้ง ๒ ระบบของอินเดียน ต่างก็
ได้กล่าวถึง เรื่อง โลก การสร้างโลก และสิ่งทั้งหลายในโลก ซึ่งถือได้ว่าเป็น
ลักษณะพื้นฐานทางค่านิยมปรัชญา อันจะนำไปสู่แนวความคิดเรื่องอื่น ๆ คือ เรื่อง
พรหมณ์หรืออาคัมมัน ซิวาคัมมัน พระเจ้า ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างพรหมณ์กับ
โลก เป็นต้น อย่างเช่น ในปรัชญาอไซวค เวทานตะของสังกร จารย์ ซึ่งเป็น
ที่สุดแห่งพัฒนาการของปรัชญาฮินดูในอดีต และเป็นตอนที่สำคัญที่สุด กล่าวว่ โลก
และสิ่งทั้งหลายในโลกเป็นปรากฏการณ์ของพรหมณ์โดยอำนาจของมายา และยัง
กล่าวยืนยันว่ามีอิศวรอันเป็นภาคของพระเจ้าที่มีตัวตนจะเห็นได้ว่ เมื่อสังกร จารย์
กล่าวถึง เรื่อง โลก ก็ต้องมีความ เกี่ยวโยงกับ เรื่องพรหมณ์ เรื่องพระเจ้า เรื่องมายา
เป็นต้น และปรัชญากระบออื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน ดังนั้น จากการที่ได้ศึกษาวิจัยแนว
ความคิดเรื่อง โลกในปรัชญาอินเดียนสายอัสติกะแล้ว สามารถสรุปได้ตามข้อสมมุติฐาน
ที่วางไว้ว่ แนวความคิดเรื่อง โลกน่าจะเป็นแนวความคิดพื้นฐานอันจะนำไปสู่แนว
ความคิดเรื่องอื่น ๆ ต่อไปในปรัชญาอินเดียน

(๒) ความมีอยู่ของโลกภายนอก เป็นสิ่งที่สามารถหาข้อยุติได้ว่าเป็นสิ่งที่มีอยู่จริง จากการศึกษานวความคิดเรื่อง โลกของปรัชญาอินเคียในคัมภีร์พระเวท อุปนิษิต และในปรัชญาสายอัสติกะแล้วพบว่า โลกและสิ่งทั้งหลายในโลกเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริง ถึงแม้เราจะพบว่า แนวความคิดในอุปนิษิตบางระบบเป็น จิตวาทเชิง เอกนิยม (Idealistic Monism) ซึ่งยืนยันว่า อันติมส์จมีเพียงสิ่งเดียวคือพรหมนั้น แต่ในขณะเดียวกันอุปนิษิตยังกล่าวถึงเรื่องโลก โดยกล่าวว่า โลกเป็นสัต (Being) ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริง โดยถือว่าโลกเกิดขึ้นจากพระเจ้าคยอำนาจของมายา ซึ่งสังกรจารย์ได้นำแนวความคิดเรื่องมายาไปพัฒนาในปรัชญาอโหวตะ เวทานตะในภายหลัง ฉะนั้นการยืนยันถึงเรื่องอันติมส์จเพียงสิ่งเดียวคือพรหม และยืนยันว่า โลกเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริงนั้น นับเป็นแนวความคิดที่ขัดแย้งกันอยู่ในตัว ความขัดแย้งในเรื่องนี้ อุปนิษิตไม่ได้ให้ความกระจ่างไว้

เราจะต้องตีความอุปนิษิตตอนนี้ว่า ความแท้จริงของโลกนั้นปฏิเสธไม่ได้ และจะต้องแยกความแท้จริงของโลกกับความแท้จริงของพรหมนั้นอยู่นคนละระดับกัน โลกมีอยู่ได้คยเหตุปัจจัย อยู่คราวเท่าที่เหตุปัจจัยมีอยู่ โลกเป็นความแท้จริงสัมพัทธ์ ไม่ใช่ เป็นสิ่งสมบูรณ์อย่างพรหมซึ่งมีอยู่โดยมิคองอาศัยเหตุปัจจัย เป็นความแท้จริงสูงสุด

สังกรจารย์พยายามขจัดความขัดแย้งดังกล่าวนี้ โดยยอมรับว่า โลกเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริง โลกจะปรากฏ เป็นโลกอย่างที่เราเห็นอยู่คราวเท่าที่ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับพรหมยังไม่เกิดขึ้น สังกรจารย์มิได้ยืนยันว่า โลกเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริงอย่างสิ้นเชิง แต่เมื่อเขากล่าวถึงโลกว่าเป็นสิ่งไม่จริงนั้น เขาต้องการเพียงเน้นให้เห็นว่า โลกไม่ใช่สิ่งแท้จริงอันติมะ แครามาธุระก็ได้ปฏิเสธแนวความคิดนี้ของสังกรจารย์ โดยเชื่อว่าโลกเป็นสิ่งที่ไม่มีอยู่จริง พระเจ้าได้แปร เปลี่ยนตัวตัวเองมาเป็นโลกจริง ๆ ความคิดของรามานุระแบบนี้เป็นแบบสรรพเทวนิยม (Pantheism) ซึ่งความคิดแบบนี้ปรากฏอยู่ทั่วไปในอุปนิษิต แต่สังกรจารย์ถือว่าการ เปลี่ยนแปร

ตัวเองของพระเจ้านี่ก็เป็นมายา คังกรอาจารย์จึงยังรักษาแนวความคิดแบบ เอกนิยม (Monism) ไว้ได้ และทำให้เรื่องการสร้างโลกในอุปนิษัทไม่ขัดกับหลักปรัชญาของคน

จะเห็นได้ว่าเรื่องความมีอยู่ของโลก ถึงแม้จะมีความคิดต่างกันบ้าง แต่ในที่ลุ่มก็ยอมรับว่า โลกภายนอกเป็นสิ่งที่มียุจริงจึงกล่าวมาแล้วทั้งในคัมภีร์ พระเวท อุปนิษัท และทั้งในปรัชญาอินเดียสายอัสติกะ

(๓) ความมีอยู่ของโลกและสิ่งทั้งหลายสามารถพิสูจน์ได้ คังได้กล่าวมาแล้วว่า โลกภายนอกเป็นสิ่งที่มียุจริง และสามารถพิสูจน์ได้ว่าความมีอยู่จริง ทั้งนี้เพราะทั้งพระเวท อุปนิษัท และปรัชญาทั้ง ๒ ระบบต่างก็ยอมรับว่า อันติมัสัจจ์ คือพรหมัน และถือว่ามันเป็นมูลภาวะของสิ่งทั้งหลาย โดยที่ปรัชญาเหล่านี้ต่างก็ยอมรับว่า คัมภีร์พระเวทเป็นคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ และในคัมภีร์พระเวทก็กล่าวถึงเรื่องพรหมันว่าเป็นมูลภาวะแห่งสิ่งทั้งหลาย คังนั้นจึงเป็นข้อยืนยันได้ว่าโลกและสิ่งทั้งหลายซึ่งเป็นผลผลิตของพรหมันย่อมเป็นสิ่งมีอยู่จริงด้วย และอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ยืนยันหรือพิสูจน์ได้ว่าโลกมีอยู่จริงคือทฤษฎีปัจจุอาการ และทฤษฎีสัตการยาวาท และอัสตการยาวาท โดยกล่าวยืนยันว่าโลกและสิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นด้วยเหตุปัจจัย และสามารถมีประสบการณ์ได้ด้วยผัสสะ คังนั้นโลกจึงเป็นสิ่งมีอยู่จริง ถึงแม้ว่าบางระบบจะกล่าวว่าโลกไม่ใช่เป็นสิ่งมีอยู่จริง มันเพียงปรากฏให้รู้วามันทั้งหลายซึ่งถูกอภิวาครอบคลุมอยู่เข้าใจว่าโลกเป็นสิ่งมีอยู่จริง แนวความคิดนี้ก็พิสูจน์ได้เหมือนกันว่าโลกเป็นสิ่งมีอยู่จริง เพราะส่วนใหญ่แล้วบุคคลก็เป็นสิ่งที่ถูกอภิวาครอบคลุมอยู่ทั้งนั้น คังนั้นบุคคลเหล่านี้ก็มีผัสสะเกี่ยวกับโลกและสิ่งทั้งหลายได้

ข้อพิสูจน์อีกประการหนึ่งก็คือพิสูจน์ในแง่เทววิทยา ซึ่งอ้างเหตุผลหรือพิสูจน์ถึงความมีอยู่ของโลก โดยกล่าวว่าสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้ โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์มันจะเกิดขึ้นได้ด้วยตัวเองย่อมไม่ได้ เช่น บ้านเรือน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจากการสร้างของมนุษย์ทั้งสิ้น สร้างขึ้นมาเพื่อความบันเทิง เพื่อความสะดวกสบายของมนุษย์เอง ฉะนั้นโลกซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งต่าง ๆ มากมายจะเกิด

มาโดยไม่มีผู้สร้างใดอย่างไร ถ้ามีโลกก็ต้องมีผู้สร้าง และผู้ที่สร้างโลกก็ต้องมี
อำนาจสูงสุดและปัญญาสูงสุด นั่นคือพระเจ้านั่นเอง ทั้งนี้ในทางกลับกันถ้ายอมรับ
รับว่าพระเจ้า เป็นสิ่งที่มีอยู่จริงทั้ง โลกและสิ่งทั้งหลายในโลกซึ่ง
เป็นผลผลิตของ พระเจ้าก็สามารถยืนยันหรือพิสูจน์ได้ว่า เป็นสิ่งที่มีอยู่จริง คบ

ผลจากการวิจัยแนวความคิดเรื่อง โลกในปรัชญาอินเดียนั้นเกี่ยวกับสายอัสติกะ
พอที่จะสรุปได้ว่า แนวความคิดเรื่อง โลกนั้นได้กลายเป็นแนวความคิดพื้นฐานใน
ปรัชญาอินเดียนั้นนำไปสู่แนวความคิดเรื่องอื่น ๆ ต่อไปทั้ง โลก
มาแล้ว และทุกระบบทางก็ยอมรับว่าโลกเป็นสิ่งที่อยู่จริง และสามารถ
พิสูจน์ยืนยันได้

ข้อเสนอแนะ

ทั้ง โลกมาแล้วว่าแนวความคิดเรื่อง โลกในปรัชญาอินเดียนั้นเกี่ยวกับ
สายอัสติกะนั้นได้กลายเป็นแนวความคิดพื้นฐานทางคานอภิปรัชญา ซึ่งกล่าวถึง เรื่อง
การสร้างโลก การควบคุม และการทำลายโลกอันมีความสัมพันธ์ไปถึง เรื่องอื่น ๆ
ด้วยคือเรื่องพรหมันหรืออาตมัน ซึ่งว่าคมัน และพระเจ้า เป็นคน ฉะนั้นเมื่อ
ได้ศึกษาแนวความคิดเรื่องนี้แล้ว ก็พอที่จะเป็นพื้นฐานให้เข้าใจปรัชญาอินเดียนั้นได้
คือพอควร แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมแนวความคิดที่สำคัญเรื่องอื่น ๆ ทั้งนี้สิ่งที่น่าสนใจ
ที่ควรจะทำการศึกษาต่อไปคือ เรื่องความคิดของและความหลุดพ้นในปรัชญา
อินเดียนั้นเกี่ยวกับสายอัสติกะ ว่ามีแนวความคิดที่สำคัญอย่างไร มีความสัมพันธ์กันอย่างไร
กับแนวความคิดเรื่อง โลก และแนวความคิดเรื่อง โลกจะสอดคล้องกับ เรื่องความ
คิดของและความหลุดพ้นมากน้อยแค่ไหน เพราะถ้าได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ เรื่องความ
คิดของและความหลุดพ้นแล้ว ก็จะช่วยให้เราเข้าใจแนวความคิดต่าง ๆ ใน
ปรัชญาอินเดียนั้นเกี่ยวกับสายอัสติกะได้ดียิ่งขึ้น.